

## **H O T Ă R Ă R E**

cu privire la Raportul Comisiei de evaluare externă a  
candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție,  
Sergiu Stratan

26 decembrie 2025  
nr. 688/49

mun. Chișinău

Examinând Raportul Comisiei de evaluare externă a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Sergiu Stratan, luând act de informația membrului CSM Sergiu Băieșu, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

## **C O N S T A T Ă :**

### **I. Procedura de evaluare în cadrul Comisiei de evaluare**

**1.1.** La 30 martie 2023, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 65 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în vigoare de la 6 aprilie 2023 (*în continuare - Legea nr. 65/2023*).

La 15 iunie 2023, Parlamentul Republicii Moldova a numit în funcție membrii Comisiei pentru evaluarea integrității judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție (*în continuare - Comisia de evaluare*).

Subiecți ai evaluării sunt judecătorii Curții Supreme de Justiție în funcție la data intrării în vigoare a Legii nr. 65/2023, inclusiv cei suspendați din funcție și candidații la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 65/2023, Comisia de evaluare verifică integritatea etică și financiară a candidatului, iar conform aliniatului (2) al aceluiași articol sunt prevăzute situațiile în care candidatul nu corespunde criteriului de integritate etică, totodată aliniatului (3) prevede situațiile în care candidatul nu corespunde criteriului de integritate financiară.

Salariul mediu pe economie pentru anul 2025 a fost de 16.100 MDL. Astfel, pragul de 20 de salarii medii este de 322.000, iar pragul de cinci salarii medii este de 80.500 MDL.

În conformitate cu articolele 11 alineatele (2) și (3) din Legea 65/2023, Comisia stabilește că un subiect nu corespunde criteriilor de integritate etică și financiară în cazul în care are dubii serioase determinate de fapte care sunt considerate încălcări ale criteriilor de evaluare. Comisia nu poate aplica termenul „dubii serioase” fără a lua în considerare textul care îl însoțește, *i.e.* „*determinate de faptul că*”. Această sintagmă sugerează că Comisia trebuie să stabilească „faptul” că o anumită conduită a avut loc. În situația în care Comisia are dubii întemeiate referitoare la anumite fapte care ar putea conduce la nepromovarea evaluării, subiectului i se va oferi oportunitatea de a se opune acestor constatări și să prezinte argumente în apărarea sa, în conformitate cu articolul 15 alin. (1) din

Legea nr. 65/2023. Punând în balanță toate probele și informațiile acumulate în cadrul procedurii, Comisia va adopta o soluție.

1.2. La 16 mai 2025, pe baza articolului 21 alin. (5) lit. a) din Legea nr.65/2023, Comisia a recepționat de la Consiliul Superior al Magistraturii informația care a inclus numele Sergiu Stratan, în calitate de candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție (în continuare „*subiectul evaluării*”).

La 19 mai 2025, Comisia a notificat subiectul și i-a solicitat să completeze și să returneze un chestionar de etică și declarațiile prevăzute la articolul 12 alin. (3) din Legea nr. 65/2023 în termen de 10 zile de la data notificării (în continuare, ambele denumite împreună „*declarația pentru ultimii cinci ani*”). La 27 mai 2025, subiectul a returnat declarația pentru ultimii cinci ani și chestionarul completate.

Având în vedere că legea stabilește perioade de evaluare diferite pentru criteriile de integritate etică și financiară citate mai sus, Comisia a evaluat conformitatea cu aceste criterii în ultimii cinci, 10 și, respectiv, 12 ani. Având în vedere că declarațiile fiscale și, după caz, declarațiile de avere și interese personale se depun la început de an pentru întregul an precedent, pentru criteriul de integritate financiară, perioada de evaluare a inclus 2013-2024 și 2015-2024. Pentru criteriile de integritate etică, perioada de evaluare a inclus ultimii cinci sau, respectiv, 10 ani, calculați în mod regresiv de la data notificării.

În ultimii 12 ani din perioada de evaluare, subiectul a avut obligația de a depune declarații, atât în conformitate cu Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, cât și în conformitate cu Legea nr. 1264/2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății pentru persoanele cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere. Soția subiectului a avut, de asemenea, obligația de a depune declarații în ultimii opt ani din perioada de evaluare.

Comisia a solicitat și a obținut informații din numeroase surse. Nicio sursă nu a informat Comisia despre evoluții ulterioare sau eventuale corectări ale informațiilor furnizate.

Sursele solicitate să prezinte informații despre subiect au inclus Procuratura Generală, Procuratura Anticorupție, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ministerul Afacerilor Interne, Centrul Național Anticorupție, Autoritatea Națională de Integritate (în continuare „*ANI*”), Serviciul Fiscal de Stat (în continuare „*SFS*”), Casa Națională de Asigurări Sociale, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, bănci (Energbank S.A., EuroCreditBank S.A., Eximbank S.A., Moldinconbank S.A., MAIB S.A., Victoriabank S.A., Banca de Economii S.A.), Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și Agenția Servicii Publice (în continuare „*ASP*”). Informații au fost, de asemenea, obținute de la alte instituții publice și entități private, surse deschise precum rețelele de socializare și articolele jurnalistice de investigație. Nu au fost primite plângeri sau informații din partea societății civile. Toate informațiile primite au fost verificate minuțios din punct de vedere al corectitudinii și relevanței.

La 10 iulie 2025, în vederea clarificării unor aspecte, Comisia i-a solicitat candidatului să prezinte informații adiționale, până la 20 iulie 2025 (în continuare

„prima rundă de întrebări”). Candidatul a prezentat răspunsuri și documente în termenul stabilit.

La 11 septembrie 2025, în vederea clarificării unor aspecte, Comisia i-a solicitat candidatului să prezinte informații adiționale, până la 21 septembrie 2025 (în continuare „a doua rundă de întrebări”). Candidatul a prezentat răspunsuri și documente în termenul stabilit.

La 23 octombrie 2025, Comisia a notificat candidatul că, pe baza informațiilor colectate și analizate, a constatat unele aspecte care generează dubii cu privire la corespunderea cu criteriile etice și financiare și l-a invitat să participe la o audiere publică la 3 noiembrie 2025. Subiectul a fost, de asemenea, informat că raportul de evaluare poate conține și alte aspecte care au fost analizate în timpul evaluării.

În conformitate cu articolul 24 alin. (4) din Regulament, subiectul avea dreptul să solicite accesul la toate materialele din dosarul său de evaluare cu cel puțin șapte zile înainte de audiere. Cu toate acestea, subiectul a decis să nu își exercite acest drept.

La 3 noiembrie 2025, Comisia a organizat o audiere publică. În cadrul audierii, subiectul a reafirmat acuratețea răspunsurilor sale din declarația pentru ultimii cinci ani și din chestionarul de etică și a declarat că nu are corectări sau completări la răspunsurile oferite anterior Comisiei.

**1.3.** La 4 decembrie 2025 Comisia de evaluare a remis în adresa Consiliului Superior al Magistraturii Raportul din 2 decembrie 2025 de evaluare externă a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Sergiu Stratan.

**1.4.** Conform Raportului de evaluare, Comisia a propus ca subiectul să promoveze evaluarea externă efectuată în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 11 din Legea nr. 65/2023.

## **II. Examinarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a rezultatelor evaluării**

**2.1.** Potrivit art. 17 alin. (2) din Legea 65/2023, în cel mult 30 de zile de la recepționarea documentelor menționate la art. 16 alin. (6), prin hotărâre motivată, Consiliul Superior al Magistraturii:

a) acceptă raportul cu privire la evaluare și constată promovarea sau nepromovarea evaluării;

b) respinge raportul cu privire la evaluare și dispune, o singură dată, reluarea procedurii de evaluare a judecătorului, dacă constată circumstanțe de fapt sau erori procedurale care puteau duce la promovarea sau, după caz, nepromovarea evaluării;

c) după recepționarea raportului cu privire la evaluare, întocmit ca urmare a reluării procedurii de evaluare, prevăzută la lit. b), acceptă raportul conform lit. a) sau îl respinge și constată promovarea sau nepromovarea evaluării.

**2.2.** Conform art. 17 alin. (1) din Legea nr. 65/2023, Consiliul Superior al Magistraturii examinează în ședință publică rezultatele evaluării subiectului în baza dosarului recepționat de la Comisia de evaluare. Candidatul poate prezenta informații suplimentare pe care le consideră relevante doar dacă probează că a fost în imposibilitatea de a le prezenta anterior. Reprezentantul Comisiei de evaluare și candidatul evaluat, în persoană, sunt în drept să își prezinte poziția.

2.3. La 4 decembrie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii (*în continuare CSM*) a recepționat de la Comisia de evaluare Raportul cu privire la evaluarea subiectului Sergiu Stratan întocmit în limbile engleză și română, precum și dosarul de evaluare (în volum de 609 de documente, 3709 pagini).

Prin Hotărârea CSM nr. 670/48 din 16 decembrie 2025, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a prelungit până la termenul maxim procedurile administrative de examinare a rapoartelor Comisiei de evaluare externă, printre care și în privința subiectului Sergiu Stratan.

Consiliul a stabilit pentru data de 26 decembrie 2025 o ședință publică în cadrul căreia s-au pus în discuție rezultatele evaluării de către Comisia de evaluare a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție Sergiu Stratan.

În ședința Plenului CSM reprezentantul Comisiei de evaluare nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței.

În conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 65/2023, Plenul CSM cu unanimitatea voturilor a hotărât posibilă examinarea Raportului de evaluare a subiectului în lipsa reprezentantului Comisiei de evaluare.

2.4. În ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 26 decembrie 2025, subiectul evaluării, Sergiu Stratan a susținut concluziile formulate de Comisia de evaluare și a solicitat aprobarea raportului, cu promovarea evaluării.

Referitor la primul subiect supus discuției, privind implicarea sa într-o cauză examinată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, judecătorul a menționat că este vorba despre cauza *Cosovan*, analizată anterior și în cadrul altor rapoarte de evaluare, motiv pentru care nu a considerat necesară reluarea detaliată a circumstanțelor acesteia.

În contextul aplicării succesive a măsurii arestului preventiv și a celei a arestului la domiciliu față de reclamant, candidatul a confirmat că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, nu se operează o distincție conceptuală între aceste forme de privare de libertate, ambele fiind analizate în cadrul noțiunii autonome de „detenție” în sensul Convenției.

Judecătorul a explicat motivele pentru care apreciază că încălcarea art. 5 § 3 din Convenție nu îi este imputabilă în mod integral, în special în raport cu încheierea prin care a dispus aplicarea măsurii arestului la domiciliu, în condițiile în care procurorul solicitase aplicarea arestului preventiv pentru 30 de zile. Acesta a subliniat că dosarul i-a fost repartizat ulterior admiterii recuzării judecătorului inițial, recuzare întemeiată pe existența unor discuții improprii purtate între acesta și procuror. Odată cu preluarea cauzei, a fost obligat să examineze cu prioritate demersul privind prelungirea măsurii preventive.

În această situație procesuală, subiectul evaluării a menționat că nu a admis integral solicitarea procurorului, ci a dispus înlocuirea arestului preventiv cu arestul la domiciliu, având în vedere starea gravă de sănătate a persoanei vizate. În motivarea încheierii, a calificat condițiile de detenție ca fiind echivalente cu tratamente contrare art. 3 din Convenție, apreciere care, potrivit declarațiilor sale, a fost preluată explicit de Curtea Europeană într-un paragraf distinct al hotărârii.

Pe acest temei, judecătorul a susținut că încălcarea art. 3 din Convenție nu îi poate fi imputată, iar aceeași concluzie se impune, în opinia sa, și în privința art. 5 § 3. El a explicat că, în încheierea pronunțată, a analizat distinct riscurile invocate

de procuror, constatând că doar riscul de tulburare a ordinii publice era justificat, având în vedere numărul mare de părți vătămate, presiunea mediatică și comportamentul perturbator manifestat înainte și după ședințele de judecată. Acest risc nu a fost criticat de Curtea Europeană.

În schimb, celelalte riscuri invocate: sustragerea de la urmărirea penală, influențarea bunei desfășurări a justiției și comiterea de noi infracțiuni, le-a respins expres ca nefiind probate, aspect care, ulterior, a fost confirmat și de Curtea Europeană în analiza sa critică. În acest sens, a menționat că persoana a fost eliberată din arest preventiv în baza încheierii sale, iar arestarea ulterioară într-o altă cauză penală a fost, de asemenea, calificată de Curte drept o practică artificială imputabilă statului.

Judecătorul a declarat că a fost surprins de reluarea acestei chestiuni de către Comisie, în condițiile în care a prezentat integral actele relevante, inclusiv încheierea motivată, iar informațiile invocate proveneau, în mare parte, din comunicările agentului guvernamental. Cu toate acestea, a admis că, dintr-o perspectivă retrospectivă, posibilitatea aplicării unei măsuri mai puțin restrictive decât arestul la domiciliu ar fi putut fi analizată. El a subliniat însă că, la momentul pronunțării soluției, aceasta a fost apreciată ca fiind proporțională și justificată, menționând că în încheiere a prevăzut expres posibilitatea persoanei de a solicita permisiunea instanței pentru deplasări medicale, în conformitate cu prevederile Codului de executare.

Referitor la cel de-al doilea subiect menționat în raportul de evaluare, privind presupusa avere inexplicabilă, subiectul evaluării a arătat că sumele constatate pentru anii vizați, chiar cumulate, nu depășesc pragul legal relevant, motiv pentru care nu a considerat necesară o analiză extinsă a acestui aspect.

În ceea ce privește eventualele neplăți de impozite, judecătorul a reiterat poziția exprimată anterior, arătând că nu a achitat impozitul aferent apartamentului menționat în Raportul de evaluare, întrucât apreciază că nu a existat o creștere de capital. Acesta a invocat existența unei recipise, prezentată în original Comisiei, și a făcut trimitere la reglementările fiscale care permit probarea prețului real al tranzacției prin alte înscrisuri decât contractul autentificat notarial.

Cu referire la întrebarea dacă, din perspectiva anului 2025 și în calitate de judecător cu experiență, o asemenea recipisă poate prevala asupra unui contract încheiat în formă scrisă și autentificat notarial, candidatul a explicat că situația trebuie analizată în contextul anului 2008, când era student, iar relațiile sociale și cultura juridică erau diferite. El a subliniat că, în declarațiile de avere ulterioare, toate bunurile au fost declarate la valoarea reală, fără discrepanțe similare.

Totodată, a precizat că este de acord cu observațiile Comisiei privind situația domiciliului și a recunoscut că întrebarea relevantă viza eventuala obligație fiscală la momentul înstrăinării bunului, poziție pe care Comisia a reținut-o ca fiind clar exprimată.

În final, judecătorul Sergiu Stratan a declarat că este de acord cu raportul și cu concluziile acestuia, menționând că nu toate argumentele prezentate de el se regăsesc integral în textul raportului, fără ca acest fapt să afecteze coerența, logica și temeinicia concluziilor finale.

### III. Aprecierea rezultatelor evaluării de către Consiliul Superior al Magistraturii

**3.1.** Analizând dosarul de evaluare recepționat de la Comisia de evaluare, audiind candidatul la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție Sergiu Stratan, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele.

**3.2.** Subiectul este judecător al Judecătoriei Centru, Chișinău din 2015. Subiectul a activat în calitate de asistent judiciar la Curtea Constituțională din a doua jumătate a lunii ianuarie 2014 până în august 2015. În perioada cuprinsă între iunie 2013 și jumătatea lunii ianuarie 2014, acesta a deținut funcția de asistent judiciar la Judecătoria Botanica, Chișinău și, în mai 2013, a activat în calitate de arhivist în cadrul aceleiași instanțe.

**3.3.** Examinând rezultatele evaluării subiectului, în baza dosarului de evaluare, Consiliul Superior al Magistraturii ajunge la concluzia de a accepta Raportul Comisiei de evaluare privind propunerea de promovare a evaluării externe, din considerentele ce urmează.

**3.4.** Conform concluziilor din Raportul de evaluare, în privința subiectului, Comisia a analizat și, după caz, a solicitat clarificări suplimentare cu privire la aspectele care, în urma examinării inițiale, au ridicat dubii cu privire la respectarea criteriilor stabilite de lege:

- a. implicarea într-o cauză examinată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „CtEDO”);
- b. potențiala diferență între avere, cheltuieli și venituri (în continuare „*avere nejustificată sau inexplicabilă*” pentru 2013 și 2016;
- c. potențiale iregularități fiscale.

#### **3.5. Implicarea într-o cauză examinată de CtEDO**

Potrivit informației de la Agentul Guvernamental, subiectul a fost implicat în calitate de judecător într-o cauză care a fost obiectul unei cereri la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „CtEDO”), și anume:

*Cosovan v. Republica Moldova, nr. 13472/18, 22 martie 2022<sup>1</sup>*

Cauza se referă la obligațiile pozitive ale autorităților în temeiul articolului 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „*Convenție*”) cu privire la tratamentul medical al unei persoane grav bolnave în fază terminală, precum și la compatibilitatea unei astfel de condiții cu menținerea în detenție. Din perspectiva articolului 5 § 3 al Convenției, cauza vizează caracterul insuficient al motivării măsurii preventive privative de libertate dispuse față de reclamant.

*Circumstanțele de fapt ale procedurilor penale împotriva reclamantului*

Reclamantul a fost un om de afaceri din Republica Moldova. În septembrie 2017, el a fost arestat fiind acuzat de escrocherie și abuz de serviciu și plasat în arest preventiv pentru 30 de zile. Arestul preventiv a fost prelungit de mai multe ori, în esență, pentru aceleași motive.

Subiectul a fost implicat în această cauză în calitate de judecător de instrucție. Prin încheierea din 24 aprilie 2018, acesta a dispus înlocuirea măsurii preventive aplicate reclamantului cu arestul la domiciliu, pentru o perioadă de 30 de zile. În aceeași zi, reclamantul a fost reținut în contextul unei alte cauze penale și, la 27

---

<sup>1</sup> <https://hudoc.echr.coe.int/?i=001-216352>

aprilie 2018, a fost plasat în arest preventiv de către un alt judecător. La solicitarea procurorului, la 17 mai 2018 subiectul a casat încheierea privind arestul la domiciliu.

În încheierea subiectului din 24 aprilie 2018, instanța nu a constatat existența unor probe care să confirme riscurile invocate de procuror (sustragerea de la urmărirea penală, comiterea de noi infracțiuni, influențarea procesului penal) în susținerea demersului de arest preventiv, cu excepția celui de dezordine publică. În motivarea riscului de tulburare a ordinii publice, subiectul s-a referit la dezacordul exprimat de victime, în cursul ședinței de judecată, față de eventuala respingere a demersului de arest preventiv.

În ceea ce privește starea de sănătate a reclamantului, invocată de apărătorul acestuia, subiectul a reținut că boala acestuia se afla într-un stadiu terminal, prezentând un pericol real pentru viața sa.

Ținând cont de starea reclamantului, subiectul a considerat că menținerea acestuia în arest preventiv ar fi disproporționată; scopul prevenirii unei eventuale tulburări a ordinii publice putea fi atins prin aplicarea arestului la domiciliu.

În încheierea subiectului din 24 aprilie 2018, motivarea eliberării reclamantului din arest preventiv s-a bazat pe argumentul că, boala și complicațiile medicale ale acestuia se încadrau printre cele pe care legislația Republicii Moldova le consideră suficient de grave pentru a permite instanței de judecată să elibereze o persoană condamnată de la executarea pedepsei<sup>2</sup>.

Subiectul a considerat absurd ca o persoană aflată în arest preventiv să nu beneficieze de același drept. Continuarea detenției unei persoane cu o asemenea afecțiune ar fi expus-o la suferințe care ar putea echivala cu tortura.

La 11 iulie 2018, Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) a constatat vinovăția reclamantului și l-a condamnat la 7 ani de închisoare. La 28 noiembrie 2018, Curtea de Apel Chișinău a menținut hotărârea primei instanțe. Curtea Supremă de Justiție a casat hotărârea instanței inferioare și a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Starea medicală a reclamantului a fost descrisă în rapoartele anterioare de evaluare a subiecților *Balmuş* și *Robu*. Pe parcursul unei perioade de aproape doi ani, reclamantul a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 și a petrecut perioade semnificative în penitenciarul de tip spital nr. 16, precum și perioade mai scurte de tratament în spitale publice. Reclamantul a decedat într-un spital civil din Chișinău la data de 25 martie 2021.

#### *Constatările CtEDO*

În temeiul articolului 3 din Convenție („interzicerea torturii”), CtEDO a examinat cauza reclamantului luând în considerare trei factori: starea de sănătate a acestuia și impactul asupra acesteia al modului de executare a detenției, caracterul adecvat al tratamentului medical acordat în detenție, precum și compatibilitatea măsurii preventive privative de libertate cu starea sa medicală.

CtEDO a reținut că boala reclamantului și complicațiile acesteia se încadrau printre cele pe care legislația Republicii Moldova le consideră suficient de grave

---

<sup>2</sup> Ordinul ministrului justiției nr. 331 din 6.09.2006, prin care s-a aprobat Regulamentul cu privire la modul de prezentare a condamnaților grav bolnavi pentru liberarea de la executarea pedepsei

pentru a permite instanței eliberarea unei persoane condamnate de la executarea pedepsei (§ 87 al hotărârii).

În § 89 al hotărârii, CtEDO a fost de acord cu judecătorul de instrucție național care a emis încheierea din 24 aprilie 2018 (adică subiectul) și a constatat că, în sensul articolului 3 din Convenție și în circumstanțele acestei cauze, nu există niciun temei pentru a face distincție între o persoană condamnată printr-o hotărâre definitivă și o persoană aflată în arest preventiv, în ceea ce privește suferința cauzată de o detenție incompatibilă cu starea de sănătate a acesteia. Nici instanțele naționale, nici Guvernul nu au oferit o explicație satisfăcătoare pentru o astfel de diferență de tratament. De fapt, o astfel de diferență poate fi calificată drept discriminatorie.

În temeiul articolului 5 din Convenție, CtEDO a constatat că, deși motivele invocate de instanțele naționale pentru dispunerea măsurilor preventive privative de libertate erau relevante în sine, acestea nu erau suficient fundamentate pe probe din dosar, iar justificarea prelungirii lor nu a fost demonstrată în mod convingător. Curtea a criticat divizarea urmăririi penale în mai multe episoade ale aceleiași presupuse activități infracționale, fapt care a permis acuzării să eludeze încheierea instanței prin care arestul preventiv al reclamantului fusese înlocuit cu arest la domiciliu (§§ 99, 101 ale hotărârii).

În răspunsul său la prima rundă de întrebări, subiectul a menționat că CtEDO nu a criticat încheierea emisă de el la 24 aprilie 2018, prin care a dispus arestul la domiciliu al reclamantului. Dimpotrivă, CtEDO a criticat prelungirea arestului preventiv, dispusă de alți judecători de instrucție.

Întrebat dacă a respectat principiile CtEDO, subiectul a recunoscut că arestul la domiciliu constituie o formă de privare de libertate în sensul jurisprudenței CtEDO și a confirmat caracterul autonom al acestui concept. Pentru a-și justifica încheierea din 24 aprilie 2018, subiectul a invocat părțile relevante ale acesteia.

Sugerând că alți judecători care au dispus arestul preventiv nu au avut curajul să facă constatări similare cu cele din încheierea sa din 24 aprilie 2018, subiectul a făcut trimitere la § 89 al hotărârii CtEDO (menționat mai sus).

Subiectul a subliniat că motivarea încheierii sale din 24 aprilie 2018 a fost apreciată în cadrul unei conferințe de presă dedicate constatărilor CtEDO în cauza Cosovan, organizată de Promo-LEX, asociația ale cărei avocați au reprezentat reclamantul în fața CtEDO<sup>3</sup>.

La întrebarea dacă riscul de tulburare a ordinii publice, invocat în încheierea din 24 aprilie 2018, s-a întemeiat pe fapte relevante și suficiente, capabile să demonstreze că eliberarea reclamantului ar fi dus efectiv la dezordine publică, subiectul a declarat că „cele nouăsprezece persoane vătămate s-au manifestat gălăgios și, în timpul ședințelor de judecată, și-au exprimat nemulțumirea față de neprezentarea inculpatului în fața instanței. Aceasta a creat o atmosferă tensionată atât înainte, cât și după ședință”.

Întrebat dacă a analizat posibilitatea aplicării altor măsuri preventive decât arestul (prevăzute de art. 175 alin. (3) din Codul de procedură penală, cum ar fi

---

<sup>3</sup> <https://www.privesc.eu/arhiva/98679/Conferinta-de-presa-organizata-de-Asociatia-Promo-LEX-cu-tema--Problemele-sistemic-constatate-de-CtEDO-in-cauza-Cosovan-vs--Moldova>

liberarea provizorie sub control judiciar), în raport cu boala gravă a reclamantului, subiectul a răspuns că arestul la domiciliu nu implică interdicția efectuării investigațiilor și a tratamentului în instituții medicale. Conform încheierii din 24 aprilie 2018, el a menționat că „în cazul în care inculpatul necesită tratament într-o instituție medicală, acesta urmează să solicite permisiunea instanței, în conformitate cu dispozițiile Codului de executare”.

#### *Aprecierea Comisiei*

În *cauza Cosovan*, Comisia a notat că, CtEDO a constatat violarea articolelor 3 și 5 § 3 din Convenție. Deși subiectul a fost implicat în această cauză prin două încheieri, Comisia a indicat că a analizat doar încheierea din 24 aprilie 2018, întrucât aceasta a considerat-o relevantă pentru constatările CtEDO. Această încheiere se încadrează în perioada de evaluare de 10 ani.

Subiectul a fost unicul judecător care a considerat că, boala reclamantului era incompatibilă cu detenția și că menținerea acestuia în arest preventiv ar fi fost discriminatorie. La fel ca CtEDO, Comisia a constatat că încheierea subiectului din 24 aprilie 2018 nu are legătură cu încălcarea articolului 3 din Convenție.

Totuși, în analiza constatărilor efectuate în temeiul articolului 5 din Convenție, este rezonabil să se presupună că, CtEDO a avut în vedere ambele măsuri preventive privative de libertate aplicate reclamantului: arestul preventiv și arestul la domiciliu. Potrivit jurisprudenței CtEDO, arestul la domiciliu constituie o formă de privare de libertate (*Buzadji v. Republica Moldova* [MC], nr. 23755/07, § 104, 5 iulie 2016). În explicațiile sale, subiectul a fost de acord cu acest principiu.

În § 96 al hotărârii în *cauza Cosovan*, CtEDO a citat hotărârea Marii Camere în *cauza Buzadji*, care a stabilit principii ulterior urmate de CtEDO. Prin urmare, nu există motive să se considere că aceasta s-a îndepărtat de jurisprudența sa în cauza de față.

Arestul preventiv al reclamantului a fost prelungit de diferiți judecători. Subiectul a fost unicul judecător care a modificat această măsură în arest la domiciliu, invocând boala gravă a reclamantului. În acest sens, el și-a întemeiat încheierea pe riscul de tulburare a ordinii publice. Spre deosebire de alți judecători care au dispus măsuri preventive în privința reclamantului, subiectul a oferit unele argumente factuale.

CtEDO a fost de acord cu raționamentul subiectului privind natura discriminatorie a regulamentului cu privire la modul de prezentare a condamnaților grav bolnavi pentru liberarea de la executarea pedepsei.

Având în vedere cele expuse mai sus și explicațiile subiectului, Comisia de evaluare a conchis că încheierea din 24 aprilie 2018 emisă de subiect nu poate fi calificată drept arbitrară în sensul criteriului etic prevăzut la articolul 11 alin. (2) din Legea nr. 65/2023.

Rolul subiectului în *cauza Cosovan* trebuie diferențiat de cel al altor subiecți evaluați (*Svetlana Balmuş*, raport din 4 aprilie 2024, și *Oxana Robu*, raport din 25 martie 2025). Aceștia din urmă au fost membri ai completului Curții de Apel care a menținut condamnarea reclamantului și i-a respins cererea de eliberare la 28 noiembrie 2018, în circumstanțe și temeuri juridice diferite.

#### **3.6. Potențiala avere inexplicabilă pentru 2013 și 2016**

În urma unei analize detaliate a situației financiare a subiectului și a explicațiilor oferite de acesta pe parcursul a două runde de întrebări, Comisia a constatat existența unei averi nejustificate pentru doi ani: 2013 și 2016.

Conform calculelor efectuate, soldul negativ dintre veniturile (fluxurile financiare de intrare) și cheltuielile (fluxurile financiare de ieșire) pentru acești ani a fost, respectiv, de -19.771 MDL și -4.201 MDL, rezultând un total de -23.972 MDL ca și avere nejustificată. Prin urmare, Comisia nu a solicitat explicații suplimentare cu privire la acest aspect.

Totodată, Comisia a adresat întrebări și a analizat, printre altele, explicațiile subiectului referitoare la costurile lucrărilor de finisare a apartamentului de 41,6 m.p. situat pe strada Hristo Botev. Subiectul a achiziționat acest apartament în 2015, pe când se afla în construcție, și a semnat actul de primire-predare într-o „variantă la alb” la 27 iulie 2017. Comisia și-a exprimat dubiile privind posibilitatea de a finaliza lucrările necesare pentru a face apartamentul locuibil până la jumătatea lunii septembrie 2017 cu doar suma identificată de 20.056 MDL, în special fără implicarea unei echipe de profesioniști.

În răspunsul la prima rundă de întrebări și în timpul audierii, subiectul a declarat că, majoritatea lucrărilor de finisare au fost efectuate personal de el, cu ajutorul tatălui său, iar lucrările propriu-zise (cum ar fi nivelarea și vopsirea pereților, montarea gresiei) au fost realizate de un meșter dintr-un sat vecin, prieten al tatălui său. Subiectul a precizat că el însuși a montat laminatul, plintele și baghetele. Referitor la mobilă, acesta a explicat că era simplă și incompletă la momentul mutării. A afirmat că a cumpărat un dulap pentru coridor cu 2.000 MDL de la piața „Calea Basarabiei” și o masă cu scaune pentru bucătărie cu 4.000 MDL. La început, nu avea pat și dormea pe o saltea pe podea. Întrucât tatăl său a fost cel mai implicat în lucrările de finisare, subiectul a menționat că, nu a ținut o evidență a cheltuielilor și nu le poate cuantifica.

În cadrul audierii, subiectul a recunoscut că, în momentul mutării, la mijlocul lunii septembrie 2017, apartamentul nu era complet finisat, iar lucrările erau încă în desfășurare. În anul 2017, în aceeași perioadă în care subiectul a afirmat că au avut loc lucrări de finisare, acesta a efectuat prin intermediul conturilor bancare cheltuieli în valoare de 14.056 MDL la magazine de construcții specializate.

Comisia a indicat că a avut posibilitatea de a stabili cu certitudine doar că, subiectul a efectuat cheltuieli în valoare totală de 20.056 MDL pentru a face apartamentul locuibil. Deși aceste cheltuieli păreau insuficiente pentru a face locuibil un apartament în „variantă la alb”, în opinia Comisiei, explicațiile subiectului și situația sa financiară începând cu anul 2017 reflectă un sold pozitiv care ar acoperi costuri mai realiste pentru lucrările de finisare și mobile.

În consecință, Comisia a concluzionat că chiar dacă fluxurile financiare negative pentru anii 2013 și 2016 ar fi tratate ca avere nejustificată, acestea nu ar depăși plafonul de 322.000 MDL prevăzut la articolul 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 65/2023.

### **3.7. Potențiale iregularități fiscale**

*Impozitarea creșterii de capital provenită din vânzarea apartamentului de pe str. Eugen Coca, Chișinău*

În ianuarie 2008, subiectul a achiziționat un apartament de 27 m.p., situat pe str. Eugen Coca, Chișinău, la prețul contractual de 121.504 MDL. La acea dată, subiectul era student în anul întâi, în vârstă de 19 ani. În septembrie 2021, acesta a vândut apartamentul pentru prețul contractual de 331.923 MDL (echivalentul a 16.000 EUR). Atât prețul de cumpărare, cât și cel de vânzare corespund sumelor indicate în declarațiile depuse de subiect la ANI.

Subiectul nu a depus formularul fiscal CET18 în perioada 2021-2024 pentru a declara și achita impozitul pe creșterea de capital.

Întrebat în prima rundă de întrebări despre obligațiile fiscale aferente acestui apartament, subiectul a explicat că l-a achiziționat în anul întâi de universitate, fără a avea venituri personale, fiind susținut financiar de părinții săi. Tatăl subiectului a achitat prețul utilizând fonduri provenite din activitatea mamei acestuia, care lucra în Italia din 2003.

Deși achiziția apartamentului este anterioară perioadei de evaluare, obligațiile fiscale aferente acesteia au survenit în perioada de evaluare. Subiectul a vândut apartamentul în 2021, iar ambele contracte, de cumpărare și de vânzare, au fost semnate de către acesta.

Subiectul a afirmat că, prețul contractual de 121.504 MDL reflecta valoarea cadastrală, întrucât, la acel moment, era o practică frecventă înregistrarea valorilor cadastrale. Acesta a susținut că, prețul real de cumpărare a fost de 20.000 EUR. De asemenea, a explicat că, apartamentul se afla într-un bloc vechi cu statut de cămin, motiv pentru care l-a vândut în 2021 pentru suma de 16.000 EUR.

Potrivit afirmațiilor subiectului, nu era datorat niciun impozit pe creșterea de capital, întrucât nu s-ar fi obținut un profit real. Pentru a susține prețul de cumpărare de 20.000 EUR, subiectul a prezentat o recipisă scrisă de mână, semnată de vânzător, privind primirea sumei de bani pentru vânzarea apartamentului la 24 ianuarie 2008.

Recipisa scrisă de mână nu conținea datele de identificare ale vânzătorului, cu excepția numelui, prenumelui și patronimicului. Aceasta era nedată și nu preciza cine a efectuat plata. De asemenea, nu indica care anume apartament a făcut obiectul tranzacției.

*Impozitarea creșterii de capital provenită din vânzarea apartamentului de pe str. Hristo Botev, Chișinău*

Subiectul a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului de 41,6 m.p. de pe str. Hristo Botev la 1 august 2017, în baza unui contract de investiție încheiat în 2015. Prețul contractual de achiziție a fost de 297.117 MDL (15.120 EUR).

La 20 iulie 2021, subiectul a vândut acest apartament pentru prețul contractual de 1.080.462 MDL (50.500 EUR). Atât prețul de cumpărare, cât și cel de vânzare corespund sumelor indicate în declarațiile subiectului depuse la ANI.

Potrivit datelor de la ASP (extrase din Registrul de stat al populației), subiectul a înregistrat apartamentul ca domiciliu, adică locuință de bază, la 1 octombrie 2019, deși a dobândit dreptul de proprietate în 2017.

Articolul 20 lit. y<sup>3</sup>) din Codul fiscal scutește de la impozitare venitul obținut de persoanele fizice din vânzarea locuinței de bază, cu condiția ca bunul imobil să

fi fost deținut în proprietate și să fi constituit domiciliul contribuabilului timp de cel puțin trei ani anteriori vânzării.

Comisia a observat că, cerința privind cei trei ani de domiciliu în locuința de bază nu a fost îndeplinită pentru aplicarea scutirii de impozit a venitului obținut din creșterea de capital. Subiectul nu a depus, în perioada 2021–2024, formularul fiscal CET18 pentru a declara și achita impozitul pe venit din creștere de capital.

În prima rundă de întrebări, subiectul a explicat că, apartamentul a fost achiziționat la un preț preferențial, prin intermediul unui program destinat judecătorilor sau personalului Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani). În 2014 și 2015, în calitate de asistent judiciar la Curtea Constituțională, subiectul a fost eligibil pentru a cumpăra un apartament la preț preferențial, ceea ce a și făcut pentru a-și îmbunătăți condițiile de trai. Subiectul a menționat că, a locuit în apartament mai mult de trei ani și că l-a vândut doar după nașterea copilului său.

Subiectul a afirmat că, nu era datorat impozit pe venitul obținut din creștere de capital, deoarece apartamentul reprezenta locuința sa de bază și l-a vândut după mai mult de trei ani, în conformitate cu articolul 40 alin. (6) din Codul fiscal

Pentru a-și susține afirmațiile, subiectul a prezentat un document semnat de președintele consiliului de administrație al asociației coproprietarilor în condominiu, datat 19 iulie 2021, care atestă domiciliul subiectului în acest apartament începând cu luna august 2017.

Întrebat în prima rundă de întrebări unde a locuit în perioada de evaluare, subiectul a declarat că, a locuit pe str. Eugen Coca începând cu 2013 până în 2017, și pe str. Hristo Botev între septembrie 2017 și 2021.

În a doua rundă de întrebări, pentru a confirma locuirea efectivă în apartamentul de pe str. Hristo Botev, subiectul a mai prezentat:

- a. trei fotografii ale bradului de Crăciun montat în apartament, realizate la 24 decembrie 2017, 24 decembrie 2018 și 21 decembrie 2019;
- b. contractul de furnizare a gazelor naturale semnat la 15 noiembrie 2017;
- c. o chitanță de 200 EUR pentru lucrări de întreținere a clădirii, emisă de compania de construcții la 27 iulie 2017;
- d. factura pentru livrarea echipamentului de internet, datată 2 aprilie 2018;
- e. facturi pentru consumul de apă și energie electrică din aprilie și mai 2021.

#### *Taxa pentru folosirea drumurilor în anul fiscal 2016*

Subiectul a deținut în proprietate un vehicul Toyota Auris, a/f 2007, începând cu ianuarie 2014 până în iulie 2019. În această perioadă, subiectul a achitat taxa pentru folosirea drumurilor în toți anii, cu excepția 2016.

Conform articolului 340 din Codul fiscal (în vigoare la acea dată), taxa pentru folosirea drumurilor trebuia achitată la data înmatriculării de stat a vehiculului, la data înmatriculării de stat curente, dacă nu fusese achitată anterior, sau la data efectuării testării tehnice anuale obligatorii. În practică, majoritatea proprietarilor de vehicule achitau taxa la efectuarea testării tehnice anuale.

Neachitarea taxei, conform Comisiei, părea să se fi datorat calendarului testărilor tehnice: una efectuată la 12 decembrie 2015, iar următoarea abia la 14 ianuarie 2017, lăsând 2016 fără un eveniment care să declanșeze obligația de plată. Taxa neachitată a fost în valoare de 818,40 MDL.

#### *Explicațiile subiectului în cadrul audierii*

Subiectul a reiterat faptul că, tatăl său l-a chemat la notar pentru a semna contractul de cumpărare a apartamentului de pe str. Eugen Coca în 2008 și că, prețul contractual reflecta valoarea cadastrală a imobilului. Acesta a explicat că, la acel moment, era o astfel de practică și cultură juridică ca în contracte să fie indicată valoarea cadastrală. Fiind student și nedeținând o funcție publică, nimeni nu a pus la îndoială acest aspect. Subiectul a solicitat doar o recipisă de la vânzător, pentru ca, în eventualitatea rezoluțiunii contractului, să poată fi despăgubit integral.

Subiectul a recunoscut în cadrul audierii că, în prezent, în calitate de profesionist în domeniul juridic, nu consideră corectă indicarea în contract a unei valori diferite de prețul real. A precizat că, tranzacțiile sale ulterioare au reflectat valoarea reală, declarată și la ANI. De asemenea, a explicat că, până în 2021 obligația legală era de a declara valoarea contractuală a bunurilor.

Subiectul a fost de acord că, în cazul în care recipisa scrisă de mână nu este considerată o dovadă validă a prețului real, atunci se impune achitarea impozitului pe venitul provenit din creșterea de capital.

Referitor la apartamentul de pe str. Hristo Botev și la faptul că, asociația de coproprietari a confirmat fapte care au avut loc anterior constituirii acestei asociații (la 18 ianuarie 2019), subiectul a declarat că, la momentul vânzării apartamentului în 2021, a solicitat administratorului asociației să confirme perioada în care a locuit efectiv în acel imobil.

Din punctul de vedere al subiectului, Comisia a menționat că este puțin probabil ca administratorul să fi prezentat aceste fapte în mod eronat. De asemenea, subiectul era convins că, la constituirea asociației, administratorul a intrat în posesia documentelor contabile anterioare care confirmau plățile efectuate de către subiect. Acesta a menționat că, nu a solicitat acele documente la momentul eliberării certificatului în 2021.

#### *Aprecierea Comisiei*

Subiectul, în mod evident, nu a declarat și nu a achitat impozitul pe venitul obținut din creșterea de capital aferentă vânzării apartamentelor de pe str. Eugen Coca și str. Hristo Botev și nu a achitat taxa pentru folosirea drumurilor pentru 2016, aferentă vehiculului Toyota Auris. Aceste omisiuni, presupunând că, subiectul avea obligația să achite taxele identificate, se ridică la o datorie fiscală totală de 60.443 MDL.

Deși suma totală a obligațiilor fiscale neachitate este sub plafonul prevăzut de lege, Comisia a analizat dacă subiectul a avut vreo intenție specifică de a nu achita taxele datorate, ceea ce ar constitui o problemă de integritate etică.

Potrivit articolului 40 alin. (1) din Codul fiscal, mărimea creșterii de capital provenite din vânzare este egală cu diferența dintre suma încasată (venitul obținut) și baza valorică a acestor active. Venitul impozabil este egal cu 50% din suma creșterii de capital și se impozitează cu 12%.

Conform punctului 1 subpunctul 1) și 2) din anexa la Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 40 din 6 februarie 2018, baza valorică trebuie confirmată prin documente oficiale; probele suplimentare privind plata efectivă sunt acceptate doar atunci când valoarea tranzacției diferă de prețul contractual.

În baza sumelor contractuale, impozitul neachitat pentru apartamentul de pe str. Eugen Coca era de 12.625 MDL. Recipisa scrisă de mână, prezentată de subiect, nu conține elemente esențiale de identificare, iar capacitatea sa de a confirma în mod fiabil costul de achiziție este incertă.

Consultat printr-o solicitare fără indicarea numelui subiectului, cu privire la situații comparabile, SFS nu a oferit un punct de vedere clar privind acceptarea unei astfel de recipise ca probă pentru determinarea bazei valorice a activului.

În mod similar, în baza sumelor contractuale, impozitul neachitat pentru apartamentul de pe str. Hristo Botev era de 47.000 MDL. Deși subiectul a deținut apartamentul din 2017 și l-a vândut în iulie 2021, domiciliul acestuia la adresa respectivă a fost înregistrat oficial abia la 1 octombrie 2019.

Potrivit articolului 39 alin. (1) din Codul civil, domiciliul este prezumat a fi adresa indicată în buletinul de identitate și în Registrul de stat al populației deținut de ASP. Aceste date arătau că, subiectul avea domiciliul la părinți până în octombrie 2019 și pe str. Hristo Botev ulterior.

Subiectul a susținut că, în temeiul alin. (2) al aceluiași articol 39, a răsturnat prezumția potrivit căreia domiciliul său era cel înregistrat la ASP, respectiv domiciliul părinților până în octombrie 2019 și str. Hristo Botev ulterior. Acesta a argumentat că, locuia efectiv pe str. Hristo Botev din 2017 și a prezentat un certificat eliberat de asociația de coproprietari, diverse documente legate de utilități, precum și fotografii cu meta date care indică faptul că, de Crăciun, familia subiectului se afla în apartamentul de pe str. Hristo Botev.

Când a fost consultat, SFS a indicat doar principiile generale aplicabile: potrivit articolului 20 lit. y<sup>3</sup>) din Codul fiscal, veniturile din vânzarea locuinței de bază sunt scutite de impozit, iar punctele 92 și 97 din Hotărârea Guvernului nr. 125/2013 prevăd că, o persoană fizică poate avea un singur domiciliu, cel valabil fiind domiciliul cel mai recent înregistrat în actele de identitate și în Registrul de stat al populației.

Dovezile și circumstanțele cauzei au sugerat că, subiectul nu a avut intenția de a eluda plata impozitelor. De fapt, rămâne incert dacă situația sa ar reprezenta iregularități fiscale în valoare de 60.443 MDL. După cum s-a menționat, aceste sume nu depășesc plafonul de 80.500 MDL prevăzut la articolul 11 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 65/2023. În aceste condiții, Comisia a considerat că, eventuala neplată a impozitelor identificată nu reprezintă o problemă de natură etică în sensul articolului 11 alin. (2).

### **Constatările Consiliului Superior al Magistraturii**

**3.8.** Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, examinând circumstanțele reținute în cauza *Cosovan v. Republica Moldova* și concluziile Comisiei de evaluare indicate la pct. 3.5. al prezentei *Hotărâri*, constată că încheierea din 24 aprilie 2018, emisă de subiect în perioada de referință de 10 ani și analizată de CtEDO prin prisma prevederilor art. 3 din Convenție, nu conține elemente care ar justifica calificarea ei drept act arbitrar.

Plenul Consiliului reține că subiectul a fost unicul judecător care a apreciat că starea gravă de sănătate a reclamantului impunea substituirea arestului preventiv cu arestul la domiciliu, invocând inclusiv caracterul discriminatoriu al cadrului normativ privind modul de prezentare a condamnaților grav bolnavi pentru

liberarea de la executarea pedepsei. CtEDO nu a stabilit nicio legătură între încheierea din 24 aprilie 2018 și încălcarea art. 3, iar analiza efectuată luând în considerație art. 5 din Convenție, a vizat ambele măsuri privative de libertate.

În aceste circumstanțe, CSM notează că subiectul a prezentat argumente factuale și nu s-a îndepărtat de jurisprudența CtEDO, totodată, implicarea sa în această cauză este esențialmente diferită de cea a altor judecători evaluați în spețe conexe, care au făcut parte din completul Curții de Apel ce a menținut condamnarea reclamantului și a respins cererea acestuia de eliberare, în condiții și temeiuri juridice diferite.

În aceste condiții, Plenul CSM se raliază concluziilor Comisiei de evaluare și confirmă că încheierea emisă de subiect în cauza *Cosovan* nu poate fi calificată drept arbitrară în sensul criteriului etic prevăzut la art. 11 alin. (2) din Legea nr. 65/2023.

Comisia a analizat situația financiară a subiectului pentru perioada relevantă evaluării și a identificat, pentru anul 2013 (-19.771 MDL) și anul 2016 (-4.201 MDL), rezultând un sold negativ total de -23.972 MDL ca și avere nejustificată. Plenul Consiliului constată lipsa încălcărilor integrității financiare, ținând cont că soldul negativ al fluxurilor de intrare/ieșire nu depășește limita stabilită de lege și, în principiu, nu este contestată de către subiect, fapt care atestă lipsa neconformității financiare care ar duce la nepromovare. Circumstanțele faptice sunt redată la *pct. 3.6. din prezenta Hotărâre*.

Cât privește potențialele iregularități fiscale menționate la *pct. 3.7. al prezentei Hotărâri*, Plenul CSM se raliază concluziilor Comisiei de evaluare și constată că materialele examinate nu relevă dovezi privind intenția subiectului de a nu achita impozite în cuantum de 60.443 MDL. Astfel, chiar și în ipoteza în care s-ar stabili cu certitudine că aceste sume trebuiau achitate la buget, ele nu depășesc plafonul de 80.500 MDL prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 65/2023. Totodată, Consiliul confirmă concluzia Comisiei că eventuala neplată a impozitelor identificate nu ar constitui o abatere de natură etică în sensul art. 11 alin. (2) din aceeași lege.

**3.9.** Plenul Consiliului Superior al Magistraturii notează că evaluarea candidatului Sergiu Stratan, candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție a fost desfășurată de către Comisia de evaluare externă cu respectarea procedurii. Raportul de evaluare nu a identificat nicio neconformitate cu criteriile prevăzute la articolul 11 din Legea nr. 65/2023.

Urmează a fi reținut că evaluarea externă este reglementată de o lege adoptată de Parlament în anul 2023, după consultarea repetată cu Comisia de la Veneția, iar majoritatea recomandărilor Comisiei de la Veneția au fost acceptate. Legea a fost adoptată pentru a asigura integritatea judecătorilor CSJ și a spori încrederea publică în sistemul de justiție. Comisia de la Veneția a examinat inclusiv necesitatea evaluării externe și a admis că, în contextul Republicii Moldova, aceasta ar putea avea loc. Până în prezent, Legea nr. 65/2023 a fost modificată de câteva ori.

**3.10.** Prin urmare, Plenul Consiliului concluzionează asupra soluției finale de acceptare a Raportul de promovare a evaluării externe de către Sergiu Stratan, efectuată în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 11 din Legea nr. 65/2023.

**4.1.** În conformitate art. 17, alin. (2) din Legea nr. 65/2023, Consiliul Superior al Magistraturii acceptă raportul cu privire la evaluare și constată promovarea sau nepromovarea evaluării.

Iar, potrivit art. 17 alin. (3) din aceeași lege, hotărârea motivată a Consiliului se expediază subiectului vizat și comisiei de evaluare, la adresele de poștă electronică ale acestora, în termen de 3 zile de la data adoptării. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului în termen de 3 zile de la data expirării termenului de contestare sau, în cazul în care hotărârea este atacată, de la data pronunțării deciziei de către Curtea Supremă de Justiție.

**4.2.** În situația din speță, în urma studierii raportului Comisiei de evaluare, a materialelor acumulate pe parcursul evaluării cât și a poziției subiectului exprimate în cadrul audierii publice în fața Plenului, circumstanțe de fapt sau erori procedurale care puteau duce la nepromovarea evaluării de către subiect nu au fost constatate, motiv din care în cazul din față nu poate să existe o altă soluție decât acceptarea Raportului cu privire la evaluarea externă a subiectului și constatarea promovării evaluării de către ultimul.

**4.3.** În corespundere cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (*în redacția în vigoare până la 26 august 2022 conform HCC nr. 17 din 18 iulie 2024*), Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi.

**4.4.** Reieșind din raționamentele sus-menționate, în rezultatul exprimării votului membrilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, cu 9 (nouă) voturi ”pro” și 0 (zero) voturi ”contra”, în conformitate cu art. 4 și art. 8<sup>1</sup> alin. (2), art. 24 alin. (1) și art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art. 3 și art. 17 din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, nr. 65/2023, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii,

## **H O T Ă R Ă Ș T E:**

**1.** Se acceptă Raportul cu privire la evaluarea externă a judecătorului Sergiu Stratan de la Judecătoria Chișinău, candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și se constată promovarea evaluării.

**2.** Hotărârea poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție în termen de 5 zile de la notificare.

**3.** Prezenta Hotărâre se expediază la adresa de poștă electronică a judecătorului Sergiu Stratan, Comisiei de evaluare și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii în ordinea stabilită.

**Președintele ședinței Plenului  
Consiliului Superior al Magistraturii**

**Sergiu Caraman**